

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Naponta 300 ingyenebédet oszt ki az Üdvhadsereg*

Forrás: *Friss Ujság*

Bm
(Hely)

1926. 3. 12.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás
Tárgy <i>362.54</i>
Hely
Idő <i>"1926"</i>
Személy
Helyszám <i>362.54</i>

Közp

Naponta 300 ingyenebédet oszt ki az Üdvhadsereg

Mindenki annyi ebédet vihet, ahány családtagja van — Angyalföldről és Kispestről is jönnek

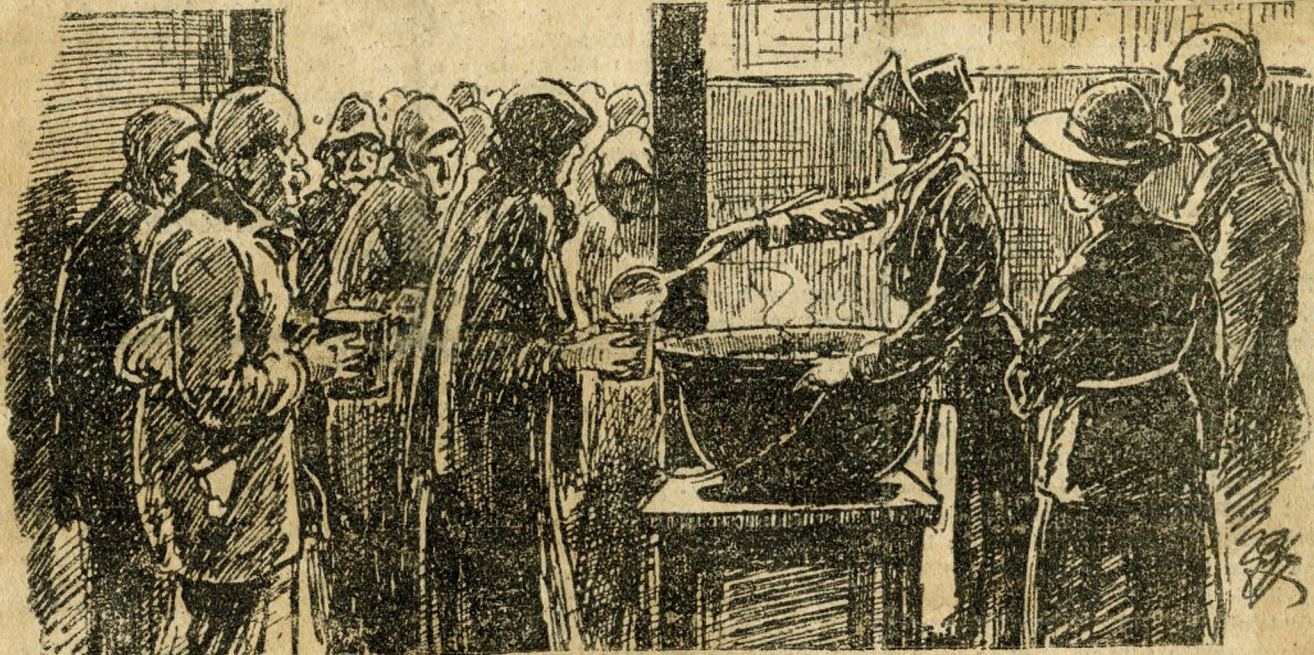
Nem mi mondjuk... a Budapesti járt külföldi... és bizottságok állapították meg, hogy a világ egyetlen nagy városában sem olyan óriási méretű a tömeggyomor, mint itt. Ugyanekkor azt is megállapították és küldölknek jelentették, hogy az éhezők nagy tömegének nyomora ellen küzdő intézmények sehol sem könnyelműek olyan szá-

gályas eszközökkel dolgozni, mint nálunk.

Sajnos, ezt magunk is nagyon jól tudjuk, látjuk napról-napra, a külföldi megállapítás nélkül is. Az éhezők seregével szemben, néhány társadalmi intézmény szűköss akcióján kívül alig mutathatunk föl egyebet, mint Róbert bácsi Kálviteri levesosztóját. Vannak ugye népkony-

háink és hatósági étkeztetőink. Ezek szükséges és hasznos intézmények, de nem ingyenesek.

Sivár viszonyaink közt örömmel kell fogadni a Magyarországon egészen rövidmúltú Üdvhadsereg ingyenes étkeztetését. Március elseje óta ugyanis naponta 280-300 szegény embernek ad ingyenebédet az Üdvhadsereg. Kéi érnagy a maga és családja részére ebédet

Ebédosztás az Üdvhadseregnél

si hazinyomda 1922

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Szerző:

Cim:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyolc

egyen. Türelmesen várakoznak és beszélgetnek közben. Fásult, harázdás, szomorú arcok. Hónuk alatt szorongatják az edényt, amelyben majd az ebédet magukkal viszik. Az Údvadseregnél ugyanis *mindenki annyi adagot kap, a hány családtagot igazol.*

Pontosan félegykor kinyitják az ajtót és láthatóvá válik mögötte a hatalmas kondér, amely párolgó babfőzelékkel van telítelve. Mellette fiatal nő áll, az Údvadsereg jellegzetes egyenruhájában, kezében hatalmas, öblös merőkanállal. Mosolyogva, barátságosan tekint a sokaságra és csengő hangon mondja:
— *Lehet kapni az ebéd!*

Igy mondja, tört magyarsággal, kedvesen németes kifejtéssel.

A várakozók sorra nyújtják eléje az edényeiket. Nem tolonganak, türelmesen vár mind, amíg sor kerül rá. A merőkanalas hölgy névszerint ismer minden jelentkezőt és mindenkiről tudja, hogy hány ember számára kap ebédet. Némelyik fazékba hatszor fordítja bele a színültig telt kanalat és ugyanannyi darab izletes külsejű disznósültet ad hozzá. A mai ebéd ugyanis *babfőzelék-ből és disznósültből áll.*

Adagolás közben az osztást végző hölgy jószívűen kérdegetti az asszonyokat:

— *Már jobban a kisfia... A kedves férje még ágyban?*

A szegény asszonyok hálásan felelgetnek, miközben gondosan betakarják a fazekat, nehogy kihüljön az étel a megszól ut alatt, amíg hazaérnek.

A kiosztás nem tart sokáig. Egy óra-ra már mindenki megkapja az ebédjét és boldogan siet haza.

Egy a sok közül

Munkatársunk beszélgetett egy törődött külsejű, kopottas, de nagyon tisztá öregasszonnyal, aki a következőket mondta:

— *Hatvanhárom esztendő vagyok én, kérem. Bizony, már nem igen bírom magam. De hát kénytelen vagyok vele, mert a szegény uram fekvő beteg és hát két kis unokánk is van. A nap. — folytatja tovább a*

dozó hangon — elesett Szérbánban. A mor, könnyes tragédia. Néhány közömbösen szürke, egykedvűen odavetett szóban az élet fájdalmas mélységei nyúlnak meg.

Az élelmiszereket a vásárcsarnokban kéregetik

Kérésünkre a konyhában kostolót adnak az ebédből. *Meglepően jóízű, akárhány vendéglőben kaptunk már rosszabbat is.*

— *Mi magunk is ezt esszük, —* mondja az Údvikasszony egyszerűen.

— *Nem történik meg, hogy olykor több a jelentkező, mint az ebéd?*

— *Egyszer már előfordult, —* feleli restelkedve — *de most már több főzünk mindig, hát nincs baj semmi.*

Ezután németre fordította a szót és elmondta, hogy *a két helyiségből 280—300 ebédet visznek el naponta. A hozzávaló főzeléket, túrelőt a szó szoros értelmében összekoldulják a vásárcsarnokban a jószívű kőzdítők. Minden reggel megjelennek nagy kosaraikkal és aki csak teheti, szívesen ad nekik. De a húst, zsírt és a fűszereket vásárolniok*

kell, pedig hát pénzük nem igen van. szinyomda 19'2

— *Mi nagyon szeretjük a Friss Ujságot, —* mondja végül — *mert*

a Friss Ujság a szegény emberek lapja

és ugyanazokért a szép célokért küzd, mint mi. Kérem, legyen szíves beleírni a cikkbe, hogy *adakozzanak nekünk a jó emberek, a legkisebb összeget is nagyon hálásan köszönjük a szegény szenvedők nevében. Tudom, hogy az ők lapját a szegény emberek olvassák, akiknek maguknak is elég gondjuk van, de a szegény ember jószívű.*

A kérést szívesen teljesítették.